

komme over til et, der bliver værre end det, vi have i Øjeblikket.

Det ærede Medlem fra Slagelse (H. Neergaard) saavel som det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen) talte en hel Del om dette Tilsyn. Det ærede Medlem fra Sorø mente, at det var unødvendigt, at Amtmanden fik dette Tilsyn. Hertil skal jeg straks komme tilbage. Men det ærede Medlem fra Slagelse mente, at Tilsynet burde være skarpere, der burde sættes Statsebedsmænd, som førte dette Tilsyn. Jeg maa sige, at jeg er i Virkeligheden ganske enig med det ærede Medlem fra Sorø i, at der ikke behøves noget Tilsyn, i alt Fald ikke udover det, som kunde finde Sted derved, at, som jeg en Gang tidligere har haft Lejlighed til at stille Forslag om og udtale mig om her i Salen, der blev givet den valgte Byraadsformand en ministeriel Sanktion til at føre Tilsyn. Det er i Virkeligheden alt det Tilsyn, som man behøver at føre med Købstadkommunernes Styrelse, der behøves intet som helst mere. Det er rigtigt, som det blev udtalt af den højtærede Minister, at allerede nu staar Amtmanden over den kongevalgte Borgmester. Alle de Sager, som indgaa til Ministeriet, gaa jo igennem Amtet. Jeg er for øvrigt enig med det ærede Medlem fra Sorø i, at det er en Omsvøbshistorie, som ikke burde finde Sted, men det er det faktiske Forhold. Men det er jo værre endnu. Der er et Omsvøbdepartement til. Naar der nemlig endelig afgaar Skrivelser fra Ministeriet gennem Amtet til de kommunale Raad, saa gaa de ikke en Gang direkte fra Amtmanden til Byraadet, nej, de sendes til Politimesteren i den paagældende By, som igen fremsender dem til Byraadet. Men det er alt sammen Ting, jeg har ment, vi kunde tale om i det paagældende Udvalg. Jeg vil blot her betone, at der er ikke Spor af Grund til at hænge sig i Statens Tilsyn, Tilsynet kan ordnes paa en Maade, der er langt lettere, maaske endogsaa lettere end den Maade, man har tænkt sig at slaa fast i Lovforslaget, i alt Fald vil der ikke være den ringeste Anledning til at skabe et skærpet Tilsyn med Købstadkommunerne.

P. Munch: Jeg havde i Fjor Lejlighed til at beskæftige mig med dette Spørgsmaal og vil gerne i Dag gøre nogle Bemærkninger derom, fordi jeg har det Indtryk, at man baade gennem det foreliggende Forslag og ved nogle af de Udtalelser, der ere fremsatte her i Salen i Dag, er ved at

glide ind i at tage dette Spørgsmaal paa en Maade, som efter mit Skøn ligger noget til højre for den Maade, hvorpaa man har taget det tidligere — ogsaa i Fjor — fra Flertallets Side her i Salen. Der er enkelte Punkter, jeg skal fremføre, men før jeg kommer dertil, vil jeg gerne takke den højtærede Indenrigsminister for den Bemærkning, han gjorde med Hensyn til Medlemstallet i Købstædernes Byraad. Det glædede mig, at jeg derigennem fik det Indtryk, at han, hvis man kom ind paa en Forhandling derom i Udvalget, vilde være villig til at følge de Forslag, som i Fjor vare fremme, og hvorefter man skulde kunne forøge Antallet indtil 25 Medlemmer.

Med Hensyn til en anden Bemærkning af den højtærede Indenrigsminister, som gjaldt Forholdet til Købstadforeningen, vil jeg ogsaa gerne sige et Par Ord. Den højtærede Indenrigsminister sagde, at han havde ikke syntes, det var rigtig passende at forelægge Forslaget til Drøftelse, saaledes at Købstadforeningen kom til at udtale sig om Enkeltheder deri. Jeg vil derfor gerne gøre opmærksom paa, hvad der er Grunden til, at denne Sag er dragen frem i Dag. Det er den, at det Udvalg, som i Fjor behandlede Spørgsmaalet, og som den Gang fandt det rigtigt at standse Sagen, som Hovedargument for at gøre dette den Gang anførte, at der burde, før der kom til at foreligge Regeringsforslag derom, føres en Forhandling med Købstadforeningens Bestyrelse og Repræsentantskab om de praktiske Sider af Forslaget. Derfor havde man vel haft nogen Grund til at forvente, at den højtærede Indenrigsminister i Henhold til dette Udvalgs Ønsker, som repræsenterede hans Meningsfællers Ønske, havde ført en saadan Forhandling. Imidlertid er det ikke af særlig stor Betydning, Sagen kan meget vel ordnes saaledes, at man, før Udvalget kommer til at træffe afgørende Bestemmelser, faar Lejlighed til at høre de Anskuelse, som komme frem paa det forestaaende Møde i Købstadforeningen.

Jeg skal dernæst vende mig til nogle af de Spørgsmaal, der have været diskuteret her, og hvor der har været nogen Meningsforskel. Det første af disse er dette: hvad der skal ske med de saakaldte Magistratsforretninger. Man er der i Lovforslaget, og det synes mig ogsaa her under Forhandlingerne, gaaet ud fra, at disse Magistratsforretninger ifølge Sagens Natur ere Statsforretninger og derfor ganske naturligt høre ind under Byfogeden. Det er